

Svar på interpellation – flyktingmottagande

Sverige har sedan flyktingkrisen tagit ett oerhört stort ansvar för människor på flykt, samtidigt som många andra länder i Europa inte gjort det. Det har inneburit oerhört stora utmaningar för Sverige, och det har blivit alldeles uppenbart, i alla fall för de allra flesta, att vi har haft för stor invandring och att migrationspolitiken under lång tid varit mycket dålig.

För stor migration, i kombination med kravlös integration, har gjort att vi i dag befinner oss i ett land som på vissa håll närmast är i uppehållstillstånd, med krigsliknande scener. Vi är i ett läge där gängkriminaliteten breder ut sig rejält - med sex gånger fler dödsskjutningar än Norge, Danmark och Finland tillsammans, 60 kontra 10 under förra året. Det sprängs bara mer i Mexiko än i Sverige, beträffande länder som inte är i krig. Kriminella ägnar sig nu åt välfärdsbrottslighet genom att starta vårdcentraler, de infiltrerar Polisen, Åklagarmyndigheten, och till och med politiska partier.

Jag har sagt att det var magstarkt av Göteborgs stad att skicka ut en sådan här förfrågan. Vi är en liten kommun på landsbygden, vi har små resurser, vi vänder på varenda krona och vi anpassar varenda lokal vi kommer över för att få plats för fler förskolebarn – och inte minst, vi har redan tagit ett mycket stort antal flyktingar i förhållande till vår befolkningens mängd. Att med detta i åtanke, från en stad med en budget på nästan 50 miljarder kronor, vilja lägga över mer ansvar på oss, är inget annat än magstarkt.

Arbetslösheten bland utrikes födda i Sverige är mer än tre gånger så hög som den är bland inrikes födda. Enligt SCB tar det i genomsnitt fyra år innan ens hälften av flyktinginvandrarna kommer i arbete. För gruppen invandrare som inte har motsvarande gymnasial utbildning tar det häpnadsväckande 14 år innan hälften är i arbete. Vi behöver arbetskraft, det har interpellanten rätt i. Men då ska det också vara just det, arbetskraft. Här i Mellerud, har vi hög arbetslöshet. Vi har just nu över 300 arbetslösa personer i vår lilla kommun, och majoriteten av dem är utrikes födda.

Enligt en ny studie från tidningen Dagens Samhälle som handlar om hur segregerat kommunsverige är, går det att läsa att Mellerud är Dalslands mest segregerade kommun, och skrämmande nog i bottenkiktet i hela Sverige vad gäller kommuner med under 10 000 invånare. Den tidigare regeringens politik har slitit isär vårt land, och nu åligger det oss i kommunerna att lösa detta.

Jag ska också bara berätta att det interpellanten påstår i sin text inte stämmer. Jag reagerar i princip aldrig reflexmässigt, det är inte riktigt min grej. Jag gör heller inte saker utan att se till att jag åtminstone har majoritetsstöd, vilket jag alldeles självklart hade även i den här frågan.

Fråga 1: *Tycker du inte att flyktingfrågan till följd av krig och klimatförändring är viktig?*

Jag tycker att flyktingfrågan är viktig. Men det kan rimligen inte ligga på Sverige, och Mellerud att ta emot stora volymer. Vi har tagit vår del, nu är det hög tid för andra att stå upp för människor på flykt.

Fråga 2: *Anser du fortfarande att förfrågan från Göteborg inte skulle lyftas för avgörande i kommunstyrelsen?*

Ja jag anser fortfarande att jag hanterade frågan på ett rimligt sätt. Frågan var inte riktad till kommunstyrelsen - och alla hundratals brev som dagligen landar i kommun mejlen kan rimligen inte lyftas för avgörande i kommunstyrelsen. Jag säkerställde att jag hade en gedigen majoritet för en linje i frågan, och kommunicerade ut den klart och tydligt. Alla frågor kan inte, och ska inte, dras i långbänk för att alla ska vara överens. Jag kan även berätta att jag förhörde mig med flertalet andra kommuner. Tro det eller ej, men jag talade med kommuner som har såväl moderat, som rödgrön ledning, och alla som jag talat med gjorde på precis samma sätt som vi gjorde i Mellerud.

Fråga 3: *Vad gör du för att Mellerud ska kunna fortsätta vara stolta över sin solidaritet och medmänsklighet?*

Solidaritet för mig är att ge människor förutsättningar att själva forma sina liv. Solidaritet och medmänsklighet för mig är att erbjuda dem som kommit hit under senare år, som fortfarande lever i utanförskap en väg in i samhällsgemenskapen. Solidaritet är inte att stå med öppna armar, samtidigt som vi redan har människor vi inte lyckats integrera. Solidaritet är inte att stryka medhårs, klappa på huvudet eller att tycka synd om människor. Solidaritet är att ställa krav, och att ställa krav är att bry sig på riktigt. Ingenting är viktigare än att personer som kommer hit också så fort som möjligt klarar att stå på egna ben.

Och integration är något som kräver tid, kraft och engagemang – både från individen som ska integreras, och från det offentliga. Integration är om ni frågar mig något långt mer komplicerat än att man lär sig språket, och skaffar sig ett jobb. Vi måste våga prata mer om att man i Sverige också måste få till en värderingsintegration. Har man kommit till Sverige, ska man anpassa sig efter svensk yttrandefrihet, man ska anpassa sig till svensk syn på HBTQ-rättigheter och jämställdhet, man ska anpassa sig till vår syn på kvinnans roll, i ett helt fritt samhälle. Man ska anpassa sig till att politik och religion är två vitt skilda saker. I Sverige lever vi i ett av världens mest sekulära samhällen, och så ska det förbli.

Det borde vara alldeles uppenbart att vi i Sverige misslyckats kapitalt. Vi har varit naiva, vi har varit blåögda och alldeles för många har gömt sig bakom orden ”vi såg det inte komma”. Men som tur är, fick dessa partier och dessa politiker efter valet inte förnyat förtroende av väljarna. Nu är det äntligen tid för ett paradigmskifte, tack och lov för det.

Ludwig Mossberg
Kommunstyrelsens ordförande